

Efektywność indukowanego hormonalnie kontrolowanego rozrodu karpia (*Cyprinus carpio*) różnego pochodzenia; badania realizowane w Zakładzie Ichtibiologii i Gospodarki Rybackiej w Gołyszach (PAN) w latach 2015-2018

Elżbieta Brzuska

Zakład Ichtibiologii i Gospodarki Rybackiej, Polska Akademia Nauk w Gołyszach

Unikalne na skalę europejską, zróżnicowane genetycznie stado karpia (*Cyprinus carpio*), będące w posiadaniu Zakładu Ichtibiologii i Gospodarki Rybackiej PAN w Gołyszach, liczące 17 linii hodowlanych, stanowi bardzo cenny materiał badawczy nie tylko w zakresie genetyki i immunologii, ale również rozrodu. Od ponad 40 lat w Zakładzie tym realizowane są badania nad wpływem różnych czynników na efektywność rozrodu karpia, pochodzących z gołyskich linii hodowlanych. W przedstawionym opracowaniu zaprezentowane zostały cele oraz wybrane wyniki badań dotyczących efektywności indukowanego hormonalnie rozrodu różnych linii hodowlanych, które realizowane były w latach 2015-2018. Wyniki badań, do których materiał stanowiły ryby linii 6 i linii 8, u których stymulowano owulację CPH, BPH, a także hCG pozwoliły stwierdzić, że po aplikacji CPH, jak również hCG wartości średnich oszacowane dla badanych cech określających efektywność rozrodu były wyższe dla linii 8, natomiast po podaniu BPH dla linii 6. Wyniki badań nad wpływem wieku samic na efektywność rozrodu wykazały, że najwyższej liczby żywych zarodków oczekiwać można rozmnażając samice w wieku 13, 14 i 9 lat. Wyniki badań, do których materiałem były karpie polskiej linii 6 pozwoliły stwierdzić, że po aplikacji CPH, BPH, hCG, mGnRH-a, Ovopelu, Ovaprimu lub Dagingu najwyższą liczbę żywych zarodków uzyskano podając Ovopel (w dwóch dawkach), CPH i BPH, a najniższą po stymulacji sGnRH-a. W przypadku, gdy materiał do badań stanowiły ryby węgierskiej linii W najwyższą liczbę żywych zarodków odnotowano po aplikacji Kobarelinu, hCG + CPH, jak również CPH, a najniższą podając Daging lub Ovopel (w jednej dawce).